

## CARTA A MA MARE

Benvolguda mamà,

Quantes coses tinc per dir-te i per agrair-te.

Mamà, eres la més gran, la més forta i la millor de les dones que conec, malgrat que la major part de la teua vida això no t'ha sigut reconegut ni valorat. Mamà, tu m'has ensenyat tantes coses, que tinc molt clar que soc el que soc gràcies a tu.

Tu m'has ensenyat a valorar-me i a voler-me com a dona, encara que tu això ho deixares de costat, com tantes altres dones de la teua generació, per mi i pels meus germans. Sempre m'has dit: "No depengues mai d'un home i sigues el que vulgues ser per tu mateixa".

Tu m'has ensenyat la importància de l'educació i del coneixement i t'has sacrificat perquè jo en tinguera, fins i tot, no dormies per estar fent-me companyia i que jo no m'adormira, i quan la son em vencia, jo dormia i tu romanies desperta per a cridar-me una horeta després.

Tu m'has ensenyat el valor de l'esforç. A tu t'he vist esforçar-te i deixar-te la pell en tot allò que has fet, quasi sempre pels meus germans i per mi, de vegades, fins i to sense que ningú et reconeguera el que feies.

Tu m'has ensenyat a voler. Sé que em vols amb tot el teu cor i tota la teua ànima, i no sols perquè m'ho dius sinó perquè m'ho has demostrat dia darrere dia tota la meua vida.

Mamà, eres per a mi, la millor mare, però, eres molt més que mare. Eres o has sigut una gran filla, germana, cunyada, tia, neboda, amiga, i ara la millor iaia, la iaia Conxín. Mamà, eres una dona increïble.

Mamà, tu sempre estàs. Sempre que he dit mamà tu has estat i quan no ho he dit tu has sigut la que ha vingut i ha dit: "Teta, vols que la mamà...?" i sempre sabies el que necessitava.

Mamà, sé que al llarg de la meua vida t'he donat molts maldecaps i més d'un disgust. Tu has patit més que ningú la meua cabuderia, el meu orgull i la meua rebel·lia i tot i això, mai has tingut cap mostra de rancor cap a mi. Al contrari, sempre has estat orgullosa de mi, i per a mi era un alé de força quan presumies d'allò que havia aconseguit: jugar amb la selecció, un premi, una matrícula d'honor, una faena...

Mamà, per tot açò i per tantes altres coses, GRÀCIES.

Mamà, este últim any ha sigut especialment dur i ja veus que sense voler-ho seguisc donant-te disgusts. Quan em digueren que estava malalta sols pensava en com t'ho diria i com t'afectaria, però com sempre la teua fortalesa ha estat al capdavant. Sols et vaig demanar que no volia veure't plorar i fins això m'has donat, no parèixer preocupada, encara que com a mare no vull imaginar-me les nits que hauràs passat. Mamà mil gràcies per tota la teua valentia, el teu suport i el teu acompanyament en esta malatia.

Hui, amb 85 anys, encara eres el pilar i el motor de la nostra família, del teus fills i dels teus nets, i ara que has pres la decisió de separar-te després de 50 anys, saps que tots et volem i et valorem per ser la gran dona que eres.

Mamà, eres qui ha estat en tots els moments de la meua vida, els bons i el roïns, i sé que arribarà el dia que no hi seràs. No pots imaginar-te com m'angoixa! Perquè sé que sempre, sempre, sempre et trobaré a faltar. Així que, per acabar et recorde el que sempre et dic, "Tens prohibit morir-te". Et vull.

La teua filla